

DOMÈNEC UMBERT

PSC, IC, ERC I CDS PUGEN, AP S'ENFONSA

Jordi Pujol, majoria absoluta, però menys

Jordi Pujol i la coalició Convergència i Unió tenen quatre anys més per governar Catalunya amb una còmoda majoria absoluta. L'augment de diputats del PSC, IC i ERC, així com l'entrada del CDS, són els punts clau de les eleccions autonòmiques a Catalunya, que han donat un major pluralisme al Parlament.

Vicent Franch

Si l'objectiu confessat i publicitat in-sistentment per la majoria convergent era repetir la majoria absoluta, s'ha aconseguit del tot a les eleccions de diumenge passat; tant, com frac-

sades l'estratègia i expectatives del PSC en incidir durant la campanya en l'únic punt que els semblava abastable als socialistes catalans: aconseguir una majoria nacional de progrés —tot emulant el *puzzle* gallec—, amb la hipotètica suma d'escons del PSC als d'ERC i IC.

Els 69 escons aconseguits per CiU

constitueixen un marge suficient per a governar els pròxims quatre anys en solitari.

Al quadre 1 podem veure com l'abs-tenció ha estat notablement superior a la registrada tant a les eleccions del 1980 com a les del 1984. Quasi tots els partits es veuen perjudicats per l'abs-tenció, encara que el PSC sembla ser el menys perjudicat. El percentatge de vots obtinguts sobre el cens electoral mostra les pèrdues reals dels partits a l'hora de computar els efectes de l'abs-tenció.

En nombres absoluts es fa ben evi-dent que quasi tots els partits perden vots respecte de les anteriors eleccions autonòmiques (el CDS no s'ha de com-putar ja que no es presentà a les ante-riors). L'efecte que pot produir l'augment de vots d'IC es desfà de se-guida en observar que a les anteriors eleccions la suma dels coaligats resul-ta netament superior al percentatge ob-tingut ara.

Evolució del vot a Catalunya (1977-1987)

	L/1977	L/1979	A/1980	L/1982	A/1984	L/1986	E/1987
			ABST(37,82) CE-4.385.190	ABST (18,21) CE-4.310.869	ABST (36,01) CE-4.521.300	ABST (31,05) CE-4.636.759	ABST (31,47) CE-4.501.155
CiU	522.060 (16,8)	484.073 (16,1)	754.448 (27,6)	772.673 (22,2)	1.347.037 (46,8)	1.014.258 (31,99)	843.322 (27,83)
PSC	880.539 (28,4)	876.918 (29,2)	608.689 (22,3)	1.575.260 (45,2)	866.288 (30,3)	1.299.733 (41,0)	1.116.348 (38,4)
AP	108.677 (3,5)	107.796 (3,6)	64.119 (2,3)	503.413 (14,6)	221.645 (7,7)	361.316 (11,39)	339.256 (11,19)
CC-UCD	521.419 (16,8)	571.535 (19,0)	287.610 (10,5)	70.230 (2,0)	—	—	—
CDS	—	—	—	68.395 (1,99)	—	130.704 (4,12)	161.531 (5,33)
ERC	141.959 (4,5)	123.428 (4,1)	241.711 (8,8)	138.219 (4,0)	126.964 (4,4)	84.628 (2,66)	112.107 (3,70)
IC	—	—	—	—	—	—	—
PSUC	564.574 (18,2)	513.243 (17,0)	509.014 (18,6)	158.536 (4,6)	160.638 (5,6)	123.912 (3,9)	162.749 (5,37)
PCC	—	—	—	47.242 (1,4)	68.835 (2,4)	50.689 (1,59)	—
Altres	315.989 (10,2)	265.454 (8,8)	228.395 (8,3)	89.498 (2,61)	72.231 (2,6)	161.320 (5,08)	267.128 (8,84)

Nota: En aquest quadre no s'especificuen les particularitats que afecten la composició de l'UEC (PSUC i altres) a les eleccions legislatives del 1986; o el fet que, per exemple, ERC anara a les eleccions del 1987 dins de CEP. D'altra banda, no s'hi han inclòs els resultats municipals a Catalunya perquè no aporten res de substancial a la seqüència dels volts.

L-Eleccions Legislatives; A-Autonòmiques; i E-Europees.

QUADRE 6

A pesar de tot, el sistema d'escrutini a equilibrat l'espectre fent que les variacions obtingudes siguin atribuïbles en bona part al joc de les restes. Petites diferències entre resultats eviten, per exemple, que alguns escons de partits minoritaris no hagen estat adjudicats a CiU (en dos casos) o al PSC (en un cas). Comptat i debatut, aquests resultats no permeten fer apreciacions com ara les vessades a corre-cuita pels representants del PSC la nit electoral en el sentit que hi ha hagut un desplaçament de la intenció del votant cap a l'esquerra de manera significativa. Si es considera esquerra tot el que no siga CiU i AP, inclús així aquestes afirmacions no són contrastades pels resultats.

Pel que fa a les novetats, és de remarcar l'obtenció de 3 escons per part del CDS, tots tres a Barcelona, malgrat que a Lleida i Tarragona obté major percentatge. El manteniment del grup parlamentari per part d'ERC i l'augment en escons dels coaligats en IC no són, d'altra banda, dades destacables.

En l'única circumscripció que es podria assegurar que hi ha hagut un avanç de l'esquerra és a Lleida, on la pèrdua dels dos escons de CiU és guanyada pel PSC. No obstant, l'abstenció de Lleida hi ha tingut bastant a veure.

Més complicat es fa esbrinar on han anat a parar els escons perduts per AP (5), ja que entre l'abstenció i el joc de l'aplicació de la regla de d'Hont fan difícil assegurar si la pèrdua de volts d'AP ha estat recollida pel CDS o si bé només ha estat una part del vot conservador el que han obtingut els centristes espanyols. En tot cas, la tendència a obtenir volts de l'espectre socialista (comprovada a les autonòmiques valencianes del 87) no es pot assegurar si no és amb moltes més dades de les que en el moment de redactar

aquest comentari tenim.

Finalment, caldria anotar que les pèrdues en percentatge respecte al cens electoral es corresponen amb certa fidelitat a les pèrdues en volts reals de la majoria de les opcions.

El fet més destacable, però, d'aquestes eleccions és el manteniment de la majoria absoluta per part de CiU, un fet insòlit després de tres eleccions amb sistema proporcional, no observat a cap país europeu en els darrers trenta anys, la cosa que fa més impressionant la victòria del nacionalisme moderat català.

Vuit anys de consultes electorals

El quadre 6 ens mostra com la participació electoral és invariablement més gran, almenys fins ara, a les eleccions legislatives que no a les autonòmiques. Com que a Catalunya les eleccions municipals no s'han fet coincidir

DOMÈNEC UMBERT

Eleccions al Parlament de Catalunya 1980-1984-1988. Resultats globals i evolució del vot

Candidatures	1980				1984				1988**			
	Cens electoral, 4.385.190 Total votants, 2.726.715 (62,18%) VVE*, 2.712.384 Abstencions, 1.658.475 (37,82%) Vots en blanc, 17.776 Vots nuls, 14.331				Cens electoral, 4.521.300 Total votants, 2.892.998 (63,99%) VVE, 2.877.953 Abstencions, 1.628.302 (36,01%) Vots en blanc, 14.315 Vots nuls, 14.974				Cens electoral, 4.574.272 Total votants, 2.655.000 (58,04%) VVE, 2.641.600 Abstencions, 1.919.272 (41,95%) Vots en blanc, 16.650 Vots nuls, 13.400			
	Vots	VVE	CE	E	Vots	VVE	CE	E	Vots	VVE	CE	E
CiU	754.749	27,82	17,21	43	1.347.037	46,80	29,79	73	1.212.138	45,88	26,49	69
PSC	608.195	22,42	13,86	33	866.288	30,10	19,16	40	783.151	29,64	17,12	42
AP	—	—	—	—	—	—	—	—	140.867	5,33	3,07	6
CC-UCD	287.487	10,59	6,55	18	—	—	—	—	—	—	—	—
SC	63.988	2,35	1,45	—	—	—	—	—	—	—	—	—
AP-PDP-UL	—	—	—	—	221.645	7,70	4,90	11	—	—	—	—
CDS (1)	—	—	—	—	—	—	—	—	101.074	3,82	2,20	3
ERC	241.292	8,89	5,50	14	126.964	4,41	2,80	5	109.831	4,15	2,40	6
IC (2)	—	—	—	—	—	—	—	—	203.515	7,70	4,44	9
PSUC	509.461	18,78	11,61	25	160.638	5,58	3,55	6	—	—	—	—
PCC-PCT	8.235	0,30	0,18	—	68.835	2,39	1,52	—	—	—	—	—
NE	44.959	1,65	1,02	—	—	—	—	—	—	—	—	—
EEC	—	—	—	—	35.943	1,24	0,79	—	—	—	—	—
BEAN	14.144	0,52	0,32	—	—	—	—	—	—	—	—	—
PSA	72.207	2,66	1,64	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Altres (3)	89.901	3,28	2,02	—	36.288	1,26	0,80	—	—	3,48	—	—
Totals	2.694.618	99,34	61,44	135	2.863.638	99,50	63,33	135	—	—	—	135

* Vots a candidatures + vots en blanc.

** Escrutini del 98,7% del total. Els resultats de les circumscripcions de Girona, Lleida i Tarragona hi són al 100%. Dades recollides fins les 13 h. del dilluns, dia 30 de maig.

(1) Es presenta per primera vegada al Parlament Català.

(2) Coalició de PSUC, PCC i Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra.

(3) S'inclouen sigles d'un espectre molt ample i minoritari.

QUADRE 1

amb les autonòmiques, la celebració dels comicis municipals en solitari (i són dades que no s'ofereixen en els quadres) dona uns percentatges de participació semblants als autonòmics, bé que una mica inferiors. En qualsevol cas l'abstenció perjudica sobretot els partits de l'esquerra i, entre ells, especialment el PSC.

Variacions de vot tan espectaculars com la produïda entre les legislatives del 1982 i les autonòmiques del 1984 no s'expliquen només pel transvasament de vots a CiU des de la CP i l'ERC. La baixa quasi a la meitat dels vots obtinguts a les legislatives del 1982 per part del PSC té una component abstencionista notable. En un altre ordre de coses cal dir que el PSC ha superat en totes les eleccions legislatives CiU, per bé que aquesta ha anat reduint distàncies amb el PSC de manera progressiva.

Pel que fa als conservadors espanyols, obtenen millors percentatges a les legislatives, tot i que les autonòmiques d'ara mateix són l'única elecció a què han concorregut en solitari. El CDS, des de la seua aparició a les legislatives del 1982, ha crescut notablement fins al 5,33% dels vots vàlids emesos aconseguits a les eleccions al Parlament europeu.

L'ERC ha fet un camí ple de dents de serra, encara que no destil·la la tendència normal en un partit nacionalista a obtenir millors percentatges a les eleccions autonòmiques.

Als rengles de l'esquerra destaca la davallada espectacular del PSUC i la

**Eleccions al Parlament de Catalunya 1980-1984-1988.
Resultats i evolució del vot a la circumscripció de Barcelona**

Candidatures	1980				1984				1988*			
	Vots	VVE	CE	E	Vots	VVE	CE	E	Vots	VVE	CE	E
	<i>Cens electoral, 3.404.334</i>				<i>Cens electoral, 3.465.275</i>				<i>Cens electoral, 3.527.038</i>			
	<i>Total votants, 2.111.752</i>				<i>Total votants, 2.217.831</i>				<i>Total votants, 2.217.831</i>			
	<i>(62,03%)</i>				<i>(64,00%)</i>				<i>(58,4%)</i>			
	<i>VVE, 2.101.084</i>				<i>VVE, 2.207.204</i>				<i>VVE,</i>			
	<i>Abstencions 1.292.582</i>				<i>Abstencions 1.247.444</i>				<i>Abstencions</i>			
	<i>(37,96%)</i>				<i>(36,00)</i>				<i>(36,00)</i>			
	<i>Vots en blanc, 14.386</i>				<i>Vots en blanc, 10.495</i>				<i>Vots en blanc,</i>			
	<i>Vots nuls, 10.668</i>				<i>Vots nuls, 10.627</i>				<i>Vots nuls,</i>			
	%				%				%			
CiU	572.318	27,23	16,91	26	978.576	44,55	28,23	41	874.449	24,79	39	39
PSC	486.747	23,16	14,29	22	712.278	32,42	20,55	29	624.708	17,71	28	28
AP	—	—	—	—	—	—	—	—	104.950	2,97	4	4
CC-UCD	171.399	8,15	5,03	7	—	—	—	—	—	—	—	—
SC	54.135	2,6	1,6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
AP-PDP-UL	—	—	—	—	166.905	7,60	4,81	7	—	—	—	—
CDS	—	—	—	—	—	—	—	—	76.657	2,17	3	3
ERC	174.125	8,28	5,11	2	90.255	4,11	2,60	3	74.346	2,17	3	3
IC	—	—	—	—	—	—	—	—	175.346	4,97	8	8
PSUC	437.482	20,82	12,85	20	134.777	6,13	3,88	5	—	—	—	—
PCC-PCT (1)	—	—	—	—	60.900	2,77	1,75	—	—	—	—	—
NE (2)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
EEC	—	—	—	—	24.702	1,12	—	—	—	—	—	—
PSA	63.826	3,03	0,18	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Altres	126.666	6,02	3,72	—	28.316	1,28	0,81	—	—	—	—	—
Totals	2.086.698	99,31	61,29	85	2.196.709	99,52	63,79	85	—	—	—	85

* A l'hora de tancar l'edició d'EL TEMPS encara no s'havia escrutat el 100% dels vots. Les dades de la circumscripció de Barcelona corresponen al 98,91%.

(1) A les Aut. del 1980 es presenta com a PCC-PCT. A les del 1984, com a PCC.

(2) NE es presenta a les Aut. del 80; no disposem però, de les dades.

QUADRE 2

**Eleccions al Parlament de Catalunya 1980-1984-1988.
Resultats i evolució del vot a la circumscripció de Girona**

Candidatures	1980				1984				1988			
	Vots	VVE	CE	E	Vots	VVE	CE	E	Vots	VVE	CE	E
	<i>Cens electoral, 336.298</i>				<i>Cens electoral, 355.705</i>				<i>Cens electoral, 368.569</i>			
	<i>Total votants, 228.941</i>				<i>Total votants, 248.444</i>				<i>Total votants, 248.444</i>			
	<i>(68,07%)</i>				<i>(69,84%)</i>				<i>(65,63%)</i>			
	<i>VVE, 227.679</i>				<i>VVE, 246.813</i>				<i>VVE,</i>			
	<i>Abstencions, 107.357</i>				<i>Abstencions, 107.261</i>				<i>Abstencions</i>			
	<i>(31,92%)</i>				<i>(30,16%)</i>				<i>(34,37%)</i>			
	<i>Vots en blanc, 1.273</i>				<i>Vots en blanc, 1.332</i>				<i>Vots en blanc,</i>			
	<i>Vots nuls, 1.262</i>				<i>Vots nuls, 1.631</i>				<i>Vots nuls,</i>			
	%				%				%			
CiU	84.501	37,11	25,12	7	147.208	59,98	41,38	11	135.001	56,4	36,62	11
PSC	44.735	19,64	13,30	4	52.991	21,59	14,89	4	56.410	23,5	15,305	5
AP	—	—	—	—	—	—	—	—	8.868	3,6	2,40	—
CC-UCD	34.482	15,14	10,25	3	—	—	—	—	—	—	—	—
SC	3.288	1,4	1,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—
AP-PDP-UL	—	—	—	—	13.807	5,63	3,88	1	—	—	—	—
CDS	—	—	—	—	—	—	—	—	7.731	3,1	2,09	—
ERC	24.301	10,67	7,22	2	15.175	6,18	4,26	1	13.132	5,5	3,56	1
IC	—	—	—	—	—	—	—	—	9.319	3,8	2,52	—
PSUC	21.248	9,33	6,31	1	7.810	3,18	2,19	—	—	—	—	—
PCC-PCT (1)	—	—	—	—	2.333	0,96	0,65	—	—	—	—	—
NE (2)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
EEC	—	—	—	—	3.861	1,57	1,08	—	—	—	—	—
PSA	2.992	1,31	0,88	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Altres	10.859	4,76	3,22	—	2.296	0,93	0,64	—	—	4,1	—	—
Totals	226.406	99,44	67,32	17	245.410	99,43	68,99	17	—	—	—	17

* Cent per cent dels vots.

(1) A les Aut. del 1980 es presenta com a PCC-PCT. A les de 1984 com a PCC.

(2) NE es presenta a les Aut. del 80 però no tenim dades de la circumscripció.

QUADRE 3

lenta recuperació a través de les diverses coalicions que aquest partit ha protagonitzat des de les eleccions autonòmiques del 1984. Al quadre 6 no es recullen els resultats de les diferents opcions d'esquerra nacionalista. L'actual

coalició entre PSUC-PCC-ENE fa que el 5,37 aconseguït per IU a les europees del 1987 s'haja de considerar com a xifra notablement crescuda a l'hora de les expectatives de vot a IC a les autonòmiques d'enguany.

Joan Hortalà brinda per un reviscolament que ha sorprès a molts.

Dues eleccions autonòmiques: 1980 i 1984

És evident que a l'hora de comparar resultats electorals, convé no oblidar de quina classe d'eleccions es tracta. Qualsevol tractament de les variacions numèriques i percentuals que no tinga en compte l'especial percepció que l'electorat fa a Catalunya dels diferents àmbits on es produeix la competició no ens mostraria la realitat d'aquells comportaments.

Al quadre 1 podem observar com per sobre d'algunes circumstàncies alie-

Eleccions al Parlament de Catalunya 1980-1984-1988. Resultats i evolució del vot a la circumscripció de Lleida

Candidatures	1980				1984				1988*			
	Vots	VVE	CE	E	Vots	VVE	CE	E	Vots	VVE	CE	E
	Cens electoral, 265.083 Total votants, 160.662 (60,60%) VVE, 159.937 Abstencions, 104.421 (39,39%) Vots en blanc, 912 Vots nuls, 725				Cens electoral, 277.083 Total votants, 178.982 64,59%) VVE, 178.183 Abstencions, 98.101 (35,41%) Vots en blanc, 1.060 Vots nuls, 799				Cens electoral, 278.728 Total votants, (61,34%) VVE, Abstencions, (38,66%) Vots en blanc, Vots nuls,			
CiU	45.162	28,23	18,00	5	102.839	58,06	36,95	11	90.942	53,8	32,62	9
PSC	30.812	19,26	11,62	3	35.506	20,04	12,81	2	38.905	23,0	3,75	1
AP	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
CC-UCD	37.405	23,38	14,11	4	—	—	—	—	—	—	—	—
SC	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
AP-PDP-UL	—	—	—	—	15.751	8,89	5,68	1	—	—	—	—
CDS	—	—	—	—	—	—	—	—	7.268	4,3	2,60	—
ERC	19.563	12,23	7,37	2	10.171	5,74	3,67	1	10.034	5,9	3,59	1
IC	—	—	—	—	—	—	—	—	6.017	3,5	2,15	—
PSUC	16.969	10,60	7,52	1	4.964	2,80	1,79	—	—	—	—	—
PCC	—	—	—	—	2.145	1,22	—	—	—	—	—	—
NE	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
EEC	—	—	—	—	2.913	1,64	1,05	—	—	—	—	—
PSA	1.062	0,66	0,4	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Altres	8.052	5,03	3,03	—	2.834	1,58	1,02	—	3,3	—	—	—
Totals	159.025	98,98	59,99	15	177.123	99,40	63,92	15	—	—	—	—

* Cent per cent dels vots.

(1) A les Aut. del 1980 es presenta com a PCC-PCT. A les de 1984, com a PCC.

(2) NE es presenta a les Aut. del 80, però no tenim dades de la circumscripció.

QUADRE 4

nes a la competició autonòmica (desaparició dels CC-UCD a les eleccions del 1984, com a conseqüència de la desaparició d'UCD, i la davallada espectacular del PSUC connectada a la crisi dels comunistes, per una banda, i, per l'altra, a la permanència de l'efecte d'arrossegament del vot comunista per part del PSOE produït a les legislatives del 1982) hi ha un creixement de

més de 12 punts d'audiència sobre el cens electoral per part de CiU, augment que s'ha de connectar a les pèrdues del bloc conservador, però també a les d'ERC, que obté quasi la meitat dels vots el 1980. L'increment notable del cens afavorirà també CiU.

Als quadres 2, 3, 4 i 5 podem observar dades curioses que mostren d'on provenen bona part dels vots que guanya CiU d'una elecció a l'altra. La circumscripció de Girona és la més convergent de totes: Passa d'un pluripartidisme notable a la situació de partit hegemònic, amb CiU al capdavant. En escons, CiU n'absorbeix dos dels tres dels CC-UCD i un d'ERC, mentre que el PSC, malgrat pujar lleugerament (a costa, fonamentalment del PSUC), no pot guanyar l'escó del PSUC (que va, per pocs punts, també a CiU).

A la circumscripció de Barcelona hi haurà variacions notables i en el mateix sentit, tot i ser quasi la menys convergent de les circumscripcions catalanes (només superada per Tarragona). A les primeres autonòmiques (i tret dels episodics 2 escons que obtingué l'andalús PSA), l'equilibri entre dreta i esquerra que trobem al repartiment d'escons del 1980 es trencarà estrepitosament en benefici de CiU. El PSC arrebregarà bona part dels vots que perd el PSUC (i només 7 escons més), mentre que CiU passarà de 26 escons a 41. La pèrdua de 15 escons per part

Eleccions al Parlament de Catalunya 1980-1984-1988. Resultats i evolució del vot a la circumscripció de Tarragona

Candidatures	1980				1984				1988*			
	Vots	VVE	CE	E	Vots	VVE	CE	E	Vots	VVE	CE	E
	Cens electoral, 379.475 Total votants, 225.360 (59,38%) VVE, 223.684 Vots en blanc, 1.195 Vots nuls, 1.676				Cens electoral, 423.237 Total votants, 247.741 (58,53%) VVE, 245.824 Vots en blanc, 1.428 Vots nuls, 1.917				Cens electoral, 399.937 Total votants, (59,24%) VVE, Vots en blanc, Vots nuls,			
CiU	52.768	23,59	13,90	5	118.414	48,45	27,97	10	111.746	—	27,94	10
PSC	45.901	20,52	12,09	4	65.513	26,81	15,47	5	63.128	—	15,78	5
AP	—	—	—	—	—	—	—	—	16.590	—	4,14	1
CC-UCD	44.201	19,76	11,64	4	—	—	—	—	—	—	—	—
SC	6.747	3,0	1,8	—	—	—	—	—	—	—	—	—
AP-PDP-UL	—	—	—	—	25.182	10,30	5,94	2	—	—	—	—
CDS	—	—	—	—	—	—	—	—	9.418	—	2,35	—
ERC	23.303	10,41	6,14	2	11.363	4,65	2,68	—	12.319	—	2,35	1
IC	—	—	—	—	—	—	—	—	12.833	—	3,20	1
PSUC	33.762	15,09	8,89	3	13.087	5,36	3,09	1	—	—	—	—
PCC-PCT	—	—	—	—	3.457	1,42	0,81	—	—	—	—	—
NE	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
EEC	—	—	—	—	4.467	1,83	1,05	—	—	—	—	—
PSA	4.327	1,93	1,14	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Altres	11.480	5,13	3,02	—	2.913	1,18	0,68	—	—	—	—	—
Totals	222.489	99,46	58,63	18	244.396	99,46	57,74	18	—	—	—	—

* Cent per cent dels vots.

QUADRE 5

Rafael Ribó. L'avanç de les esquerres ha estat un dels trets més característics.

del PSUC, de 5 per part d'ERC i el manteniment dels 7 escons per part de l'espectre conservador espanyol dona a entendre que CiU ha obtingut vots en tots els espectres, inclòs el comunista, veritable particularitat del comportament electoral en determinats àmbits socials i ideològics.

A Lleida, trobem, junt amb Tarragona, el salt més espectacular en vots de CiU. En totes dues circumscripcions CiU supera el doble dels vots obtinguts el 1980, per bé que a Lleida, la situació d'eixida era notablement més bona. Això constitueix, per tant, doblar els escons tot ocupant més de la meitat

del precedent espai conservador espanyol i quasi la meitat del vot d'ERC en les dues circumscripcions esmentades. El PSC puja lleugerament, però perd un escó a Lleida, que guanya a Tarragona. En les dues circumscripcions, el bloc conservador perd més de la meitat dels vots en benefici de CiU, 3 dels 4 escons a Lleida i 2 dels 4 a Tarragona. CiU es converteix en el partit hegemònic a les dues circumscripcions.

Finalment, cal apuntar com entre 1980 i 1984 l'apartat d'«Altres» es veu notòriament reduït com a conseqüència de la pèrdua d'audiència d'un nombrós conjunt de sigles radicals. □

ESCÀS INTERÈS PER LES ELECCIONS AUTONÒMIQUES FORA DE L'ESTAT

La premsa estrangera i les eleccions

Els mitjans de comunicació estrangers tracten les eleccions autonòmiques catalanes de molt distintes formes, totes elles subjugades, però, a la idea tòpica de «regió d'Espanya» que es té a fora.

Eduard Company

Quan William Bond, corresponsal estatal del diari britànic *Daily Mail* —conservador, amb dos milions i mig de tiratge—, afirma que als resultats de les eleccions autonòmiques catalanes se'ls dedica només unes línies el dia posterior als comicis, i que sols el País Basc és noticable en la Gran Bretanya, a causa del terrorisme, s'està cenyint al que gran part de la premsa britànica valora de Catalunya, en

concret, de la Catalunya política. Sorprenentment, ja que el que caldria esperar d'un país com el del Regne Unit, tan avesat, per la seva pròpia naturalesa, als avatars dels nacionalismes, seria, si més no, un mínim d'interès pels paral·lelismes que puguin establir-se entre tots dos regnes, el de la Gran Bretanya i el d'Espanya.

Tanmateix, Joe Haley, de la BBC —ràdio i televisió—, explica les raons del desinterès illenc: «Mira, són purament les eleccions d'una autonomia d'Espanya, i no és, per tant, un afer

noticable. A part, hi ha pocs anglesos que sàpiguen alguna cosa de la política catalana. ¿Coneixen els catalans la política escocesa? Bé, en realitat, el ciutadà britànic és un turista de la costa mediterrània, de la península li interessa només el temps, ¿m'entens? Jo des d'aquí intento que els anglesos s'acostin al país, que el coneguin, però és anar contra corrent, i és difícil, ¿saps?».

Tim Brown, del *Daily Telegraph* —conservador, pro-Thatcher, un milió i mig de tiratge—, ho aclareix més: «És sabut que Pujol guanyarà, per tant no hi ha gaire interès. Jo he fet un reportatge sobre Jordi Pujol. El que passa és que els britànics senten una sensació rara davant del que succeeix a Catalunya. Els gal·lesos i escocesos del Regne Unit voten minoritàriament els nacionalistes, per això no es pot entendre un Jordi Pujol, ¿m'explico? Crec que l'home del carrer britànic, el que més sap de Catalunya és que existeix el Barça».

Pujol, terrorista

El corresponsal del *Daily Express* —dretà, sensacionalista, tiratge d'un milió i tres quarts—, Edward Owen, és qui té una concepció més pintoresca de les eleccions a la presidència de la Generalitat. Diu: «Hi ha ganes de saber qui guanyarà el plebiscit, però més que passarà

amb els Jocs Olímpics. Perquè, ja saps, hi ha molta violència al voltant dels Jocs, el terrorisme... El fet és que els nacionalistes estan atiant el foc de les idees separatistes. Vull dir que, si tots els catalans coneixen el castellà, ¿per què volen que el català sigui llengua oficial de les Olimpíades? Els separatistes volen apropiat-se els Jocs Olímpics, fer-los catalans, quan tothom sap que són els Jocs d'Espanya. Sí, nosaltres estem preocupats pel nacionalisme català, a la llarga pot passar com a Irlanda del Nord. Per això volem saber el suport que el poble dona a Pujol».

Per la seva banda, el prestigiós diari nord-americà, *The New York Times*, per boca de la seva corresponsal a l'Estat espanyol, Isabel Soto, comenta que tot i que les eleccions autonòmiques tenen poc ressò internacional, la publi-

